

[Holger Andersen.]
der behandlede dette Lovforslag, og som for Personernes Vedkommende var ganske det samme Udvalg, som har behandlet nærværende Lovforslag, ikke Skygge af Tvivl om, at Bestemmelsen i Loven af 6. Maj 1921, for saa vidt angaar Forbudet mod udenrigsministerielle Tjenestemænds Adgang til Bierhverv, var opretholdt, og alle Forhandlingerne i Folketingsudvalget i Vinteren og Foraaret 1927 fandt Sted under denne Forudsætning.

Det var under Forudsætning af, at Udenrigsministeriets Tjenestemænd ikke havde Adgang til Bierhverv, at man fra Udvalgets Side, som der ogsaa blev redegjort for af Udvalgets ærede Formand og Ordfører, det ærede Medlem Hr. Vanggaard, stillede Forslag om at forhøje de to Afdelingscheferes Repræsentationstillæg med 1 000 Kr. og at tillægge Chefen for Administrationskontoret, der ikke havde noget Repræsentationstillæg, et saadant paa 2 000 Kr. Jeg ved, at alle Medlemmer af Udvalget vil være enige med mig i dette, at alle vore Drøftelser førtes under Forudsætning af, at denne Bestemmelse fra 1921 fortsat var gyldig.

Som der allerede er gjort Rede for af den ærede Ordfører, viste det sig imidlertid, at i det Forslag til Tjenestemandsløvslov, som i 1927 fremsattes af den højtærede Finansminister, var § 141 ikke optaget. Den var bortfaldet, og den var bortfaldet, uden at dens Bortfald overhovedet med et eneste Ord omtaltes i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger.

Naar man nu tænker paa, at det af den højtærede Finansminister fremsatte Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd var intet mindre end en fuldstændig Omkalfatring af den gældende Lov, naar man tænker paa, at dette Lovforslag byggede paa ganske afvigende Principper — Forsørgertillæg i Stedet for Konjunkturtillæg og Dyr-tidstillæg m. m. —, og at Lovforslaget overhovedet indeholdt en Mængde Forandringer, hvilket alene fremgaar deraf, at det rummede et Par Hundrede eller flere Paragraffer færre end den gældende Lov, saa maa man, forekommer det mig, fra Lovgivningsmagtens Side afgjort reagere imod, at en Paragraf som denne stryges, uden at der i Lovforslaget findes nogen som helst i saa Henseende vejledende Bemærkning. Jeg har ikke haft med Lovforslaget om Statens Tjenestemænd at gøre, men det forekommer mig i alle Tilfælde, at hvis ikke dette Krav ufravigelig fastholdes fra Lovgivningsmagten overfor Administrationen, saa bliver

forsvarligt legislativt Arbejde umuligt her i Landet.

Det viste sig, som sagt, at denne Paragraf var bortfaldet, og der findes overhovedet ikke nogen anden Forklaring herpaa end den, som er antydnet i Udvalgets Betænkning, hvor det siges, at den af nærværende Udvalg hævdede Opfattelse af Tjenestemandsløvens § 141.

„maa imidlertid ikke have været sammenfaldende med Administrationens Forstaaelse af Paragraffen, idet man, saaledes som det vil fremgaa af det senere passerede, har opfattet den som værende af midlertidig Karakter og saaledes, at den bortfaldt, saafremt der ikke inden 1. April 1923 var sket en almindelig Revision af Tjenestemandsløvens § 44“.

Ja det er jo utvivlsomt rigtigt gengivet i Betænkningen, og ogsaa af den ærede Formand og Ordfører for Udvalget, at kun med denne Motivering kan man forklare sig Slettelser af § 141.

Men saa bliver fuldkommen uforklarlig den Skrivelse, som daværende Udenrigsminister Cold den 4. Oktober 1923 — altsaa et halvt Aar efter 1. April 1923, et halvt Aar efter, at den Frist er indtraadt, indenfor hvilken man mener, at hvis en Revision ikke er gennemført, bortfalder Bestemmelsen — retter til Folketingets Finansudvalg, og som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse:

„I § 141, 2det Stykke, i Lov Nr. 256 af 6. Maj 1921 om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd bestemmes det, at saafremt den i nævnte Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Revision af § 44 i ovennævnte Lov Nr. 489 af 12. September 1919 ikke har fundet Sted inden 1. April 1923, vil Tjenestemænd i Udenrigsministeriet, som har Tilladelse til at have Beskæftigelse udenfor Statstjeneste, ikke kunne vedblive hermed, medmindre ny Tilladelse gives, idet det samtidig bestemmes, at Ministeriets Afgørelse heraf træffes efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg.“

Saaledes foranlediget tillader jeg mig herved at udbede mig det ærede Finansudvalgs Tilslutning til, at konstitueret Direktør i Udenrigsministeriet Greve Eduard Reventlow fortsat beklæder Hvervet som Medlem af Det forenede danske Livsforsikringsselskab Hafnias Kontrollkomité, og at Afdelingschef Erik Valeur fortsat beklæder Hvervet som Formand for Bestyrelsen i A/S Dampskibsselskabet „Pacific“.